

El cul | | Actualitzat el 18/02/2019 a les 12:59

Ganes de plorar

VA COM VA. PER LLUM DEGÀS

No és estrany que, fa una pila d'anys, Quim Monzó confessés en un article a l'"Avui" que sempre

<http://www.elpou.cat/noticia/3334/ganes/plorar>

que passava per Manresa li venien ganes de plorar. Quan ho va escriure, l'autor d'"El perquè de tot plegat" i "La magnitud de la tragèdia" no era conscient que aquell estirabot, amb els anys, tindria tota la raó de ser. La Manresa d'avui està com la gallina del Pou, abans del miracle. Més ofegada que viva. A més de ser una de les poblacions catalanes més envellides, enguany ha registrat la xifra de naixements més baixa dels últims dotze anys. D'altra banda, una cinquena part dels aturats ho són de llarga durada, tanquen comerços, es buiden pisos, creix la misèria energètica, pleguen els Gossos, Nova Crida deixa de programar ballades de sardanes i el Museu ens diu fins l'any que ve. Sort n'hi ha, cal reconèixer-ho, que a Manresa s'hi plora molt a gust.